

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 28.03.2023թ. թիվ 2316131537 որոշումը բեկանելու և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճելու մասին

<<24>> 05 2023թ. 7-13- 5017

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետի պարտականությունների ժամանակավոր կատարող, ոստիկանության գնդապետ Ա.Չիլինգարյանս, վերանայելով Արծրուն Կեմենչյանի ՄԴ/30364-23 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Նոր Նորք վարչական շրջանի Միկոյան փողոցի 9 շենքի 30 բնակարանի բնակիչ Արծրուն Կեմենչյանը դիմումով խնդրել է բեկանել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2316131537 որոշումը՝ նշելով, որ իրավախախտումը կատարել է քրոջ որդուն <<Մուրացան>> հիվանդանոցային համալիր տեղափոխելիս:

Դիմումին կից ներկայացրել է հիվանդանոցային համալիրի գլխավոր բժշկի կողմից 21.04.2023թ. տրված թիվ 0/29-381 տեղեկանքը և գրանցամատյանի համապատասխան էջի պատճենը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի խնդրանքը ենթակա է բավարարման հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական մարմինը պարտավոր է ապահովել փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկումը՝ բացահայտելով գործի բոլոր, այդ թվում՝ վարույթի մասնակիցների օգտին առկա հանգամանքները:

<<Տեսանկարահանող կամ լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 251-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի ապացույցներ են համարվում ցանկացած այն փաստական տվյալները, որոնց հիման վրա օրենքով սահմանված կարգով մարմինները (պաշտոնատար անձինք) հաստատում են վարչական իրավախախտման առկայությունը կամ բացակայությունը, տվյալ անձի մեղավորությունը այն կատարելու մեջ

և գործի ճիշտ լուծման համար նշանակություն ունեցող այլ հանգամանքներ:

Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ մասի՝ այդ տվյալները հաստատվում են հետևյալ միջոցներով՝ վարչական իրավախախտման վերաբերյալ արձանագրությամբ, վարչական պատասխանատվության ենթարկվող անձի բացատրություններով, տուժողի, վկաների ցուցմունքներով, փորձագետի եզրակացությամբ, իրեղեն ապացույցներով, իրեր և փաստաթղթեր վերցնելու վերաբերյալ արձանագրությամբ, ինչպես նաև այլ փաստաթղթերով:

Վիճարկվող որոշման տեսանյութը մանրակրկիտ ուսումնասիրելիս պարզվել է, որ 10.03.2023թ. ժամը 18:19-ին <<KIA>> մակնիշի 01SO200 հաշվառման համարանիշի ավտոմոբիլի վարորդը Երևան քաղաքի Դավիթ Բեկ – Կուստո փողոցների խաչմերուկի հատվածում չի ենթարկվել լուսացույցի արգելող ազդանշանին:

Հարուցված վարչական վարույթի շրջանակներում հարցում է կատարվել <<Մուրացան>> հիվանդանոցային համալիր, որին ի պատասխան 23.05.2023թ. տրված թիվ 0/29-592 գրությամբ հայտնվել է, որ 10.03.2023թ. ժամը 18:35-ին <<Մուրացան>> հիվանդանոցային համալիր է դիմել Ռոբերտ Հարությունի Վարդանյանը (ծնված՝ 03.03.2022թ.) հիպերբիլիոռեինեմիա ախտորոշմամբ, ով պլանային կարգով հոսպիտալացվել է:

Դիմումատուն 24.05.2023թ-ին հրավիրվել է Ճանապարհային ոստիկանության վարչական բոլորքների քննության բաժին, որտեղ տրված գրավոր բացատրությամբ հատնել է, որ 10.03.2023թ. իրեն պատկանող <<KIA>> մակնիշի 01SO200 հաշվառման համարանիշի տրանսպորտային միջոցով քրոջ որդուն՝ Ռոբերտ Հարությունի Վարդանյանին ծանր վիճակում իր հաշվառման հասցեից տեղափոխել է <<Մուրացան>> հիվանդանոցային համալիր, սակայն ճանապարհին չի ենթարկվել լուսացույցի արգելող ազդանշանին, ինչը պայմանավորված է եղել ծայրահող անհրաժեշտությամբ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Այսպիսով, հիմնավորվել է ճանապարհային երթևեկության կանոնի խախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքն, ուստի ելնելով վերոգրյալից և

ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 247-րդ հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետով և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 28.03.2023թ թիվ 2316131537 որոշումը բեկանել և վարչական իրավախախտման վերաբերյալ գործի վարույթը կարճել.
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ Վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում.
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Արծրուն Կեմենյանին:

Կատարող՝ Ա.Զիլինգարյան
Հեռ. 011-544-783

Ա.Զիլինգարյան